

Warszawa, dnia 24 czerwca 2009 r.

**PREZES URZĘDU KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ**

Anna Streżyńska

Telekomunikacja Polska S.A.

ul. Twarda 18
00-105 Warszawa

Polska Telefonia Cyfrowa Sp. z o.o.

Al. Jerozolimskie 181
02-222 Warszawa

DECYZJA DHRT-WWM-6080-51/09(23)

Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm., zwanej dalej „Pt”) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm., zwanej dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt

I. zmieniam

postanowienia Umowy o Warunkach Współpracy i Wzajemnych Rozliczeniach, zawartej w dniu 9 grudnia 1998 r. pomiędzy Telekomunikacją Polską S.A. z siedzibą w Warszawie (zwaną dalej „TP”) a Polską Telefonią Cyfrową Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwaną dalej „PTC”), zmienioną następnie Aneksem nr 1 z dnia 9 grudnia 1999 r., Aneksem nr 2 z dnia 24 grudnia 2002 r., Aneksem nr 3 z dnia 24 grudnia 2002 r., Aneksem nr 4 z dnia 7 lutego 2003 r., Aneksem nr 5 z dnia 27 stycznia 2004 r., Aneksem nr 6 z dnia 28 stycznia 2004 r., Aneksem nr 7 z dnia 23 sierpnia 2004 r., Aneksem nr 8 z dnia 19 października 2004 r., Aneksem nr 9 z dnia 23 listopada 2006 r., Aneksem nr 10 z dnia 30 listopada 2006 r., Aneksem nr 11 z dnia 30 kwietnia 2007 r., Aneksem nr 12 z dnia 18 września 2007 r., Aneksem nr 13 z dnia 13 czerwca 2008 r., Aneksem nr 14 z dnia 13 czerwca 2008 r., Aneksem nr 15 z dnia 30 kwietnia 2008 r., Aneksem nr 16 z dnia 9 września 2008 r., Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji DRT-WW-08180/02/01 z dnia 29 listopada 2001 r., Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji DRT-WWM-08180/05/01/02 z dnia 25 listopada 2002 r., Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji DRT-WWM-08180/02/01/02 z dnia 23 grudnia 2002 r., Decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej DHRT-WWM-60600-65/07(43) z dnia 25 stycznia 2008 r., zmienionej następnie decyzją Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 19 stycznia 2009 r., nr DHRT-WWM-60600-219/08(10), (zwanej dalej „Umową”) w zakresie dostosowania stawek

rozliczeniowych za zakańczanie połączeń w ruchomej sieci telefonicznej PTC (zwanymi dalej „stawką MTR”) do poziomu określonego w decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 22 października 2008 r., znak: DHRT-WKO-6042-8/08(29), (zwanymi dalej „Decyzją MTR”), w następujący sposób:

1. W Załączniku nr 3 „Zasady Wzajemnych Rozliczeń” do Umowy wprowadza się następującą zmianę:

W części I „W ruchu krajowym” w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a. opłata na rzecz PTC wnoszona przez TP S.A. za minutę Połączenia Skutecznego z Sieci TP S.A. do Sieci PTC wynosi od dnia 9 lipca 2009 r.:

- a. 0,1677 zł/min w okresie taryfikacyjnym T1,
- b. 0,1677 zł/min w okresie taryfikacyjnym T2,
- c. 0,1677 zł/min w okresie taryfikacyjnym T3.”

2. W Załączniku nr 3 „Zasady Wzajemnych Rozliczeń” do Umowy wprowadza się następującą zmianę:

W części I „W ruchu krajowym” w ust. 1 dodaje się pkt 2b w następującym brzmieniu:

„2b. Od dnia 9 lipca 2009 r. nie stosuje się opłat określonych w ust. 1 pkt 2 (Opłaty na rzecz PTC wnoszone przez TP S.A. za minutę Połączenia Skutecznego z Sieci TP S.A. do Sieci PTC). Jeżeli jakiegokolwiek postanowienia Umowy odnoszą się do opłat określonych w ust. 1 pkt 2 (Opłaty na rzecz PTC wnoszone przez TP S.A. za minutę Połączenia Skutecznego z Sieci TP S.A. do Sieci PTC), od dnia 9 lipca 2009 r. postanowienia te należy odnosić wyłącznie do opłaty określonej w ust. 1 pkt 2a (opłata na rzecz PTC wnoszona przez TP S.A. za minutę Połączenia Skutecznego z Sieci TP S.A. do Sieci PTC).”

II. Pozostałe postanowienia Umowy pozostają bez zmian.

Na podstawie art. 206 ust. 2a w związku z art. 206 ust. 2 Pt, Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

UZASADNIENIE

W dniu 19 stycznia 2009 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwany dalej „Prezesem UKE”), po rozpatrzeniu wniosku TP z dnia 16 grudnia 2008 r., na podstawie art. 28 ust. 1 w związku z art. 30 Pt, wydał decyzję nr DHRT-WWM-60600-219/08(10) (zwana dalej „Decyzją z dnia 19 stycznia 2009 r.”), mocą której zmienił postanowienia Umowy w zakresie zmiany stawki MTR, zgodnie z Decyzją MTR. Wydając powyższą decyzję, Prezes UKE, ze względu na wystąpienie przypadku wyjątkowego i powodującego bezpośrednio i poważne zagrożenie zarówno dla konkurencyjności, jak i dla interesów użytkowników, skorzystał z uprawnienia wynikającego z art. 17 Pt i odstąpił od przeprowadzania postępowania konsultacyjnego, określając okres jej obowiązywania do dnia 8 lipca 2009 r.

Prezes UKE, wypełniając dyspozycję art. 61 § 4 kpa, pismem z dnia 19 lutego 2009 r. (sprostowanym pismem z dnia 23 lutego 2009 r.) zawiadomił Strony

o wszczęciu z urzędu w dniu 19 lutego 2009 r. postępowania administracyjnego o wydanie decyzji zmieniającej Umowę w zakresie zmiany stawki MTR, zgodnie z Decyzją MTR oraz zwrócił się na podstawie art. 27 ust. 4 Pt do TP i PTC o przedstawienie stanowiska w w/w sprawie w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego zawiadomienia. Wszczęcie przedmiotowego postępowania z urzędu w dniu 19 lutego 2009 r. było konsekwencją faktu, iż Decyzja z dnia 19 stycznia 2009 r. została wydana, na podstawie art. 17 Pt jedynie na ściśle wyznaczony okres i po dniu 8 lipca 2009 r. przestaje obowiązywać.

W odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa UKE o wszczęciu postępowania, TP pismem z dnia 6 marca 2009 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej w dniu 6 marca 2009 r.) przedstawiła stanowisko w sprawie. TP wskazała, iż popiera działania Prezesa UKE mające na celu obniżenie stawki MTR do wysokości 0,1677 zł/min. Jednocześnie TP zapowiedziała, iż ustosunkuje się merytorycznie do przedmiotowego postępowania po ukazaniu się projektu decyzji w trakcie postępowania konsultacyjnego.

W okresie od 10 kwietnia 2009 r. do 10 maja 2009 r. Prezes UKE przeprowadził zgodnie z art. 15 pkt 3 Pt, postępowanie konsultacyjne projektu niniejszej Decyzji. W trakcie tego postępowania zgłoszone zostało stanowisko PTC z dnia 11 maja 2009 r., w którym PTC podniosła szereg zarzutów co do wysokości stawki MTR w swojej sieci. Na poparcie swoich wywodów PTC przedstawiła kalkulację swoich kosztów, a także porównanie tych kosztów do stawek MTR innych operatorów europejskich.

Po zakończeniu postępowania konsultacyjnego swoje stanowisko przesłała również TP w piśmie z dnia 21 maja 2009 r., w którym TP podkreśliła, iż regulacja przez Prezesa UKE cen detalicznych TP za usługi połączeń do telefonii mobilnej jest nieuzasadniona.

Pismem z dnia 13 maja 2009 r. Prezes UKE poinformował Strony o przysługującym im na podstawie art. 10 kpa prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie siedmiu dni od otrzymania pisma.

Postanowieniem z dnia 27 maja 2009 r. znak DHRT-WWM-6080-51/09(18) Prezes UKE ograniczył TP prawo wglądu do części materiału dowodowego stanowiącego tajemnicę przedsiębiorstwa PTC.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE zważył, co następuje:

Stosownie do art. 29 Pt, Prezes UKE może z urzędu, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług zmienić w drodze decyzji treść umowy o dostępie telekomunikacyjnym. Z brzmienia art. 29 Pt, wynika, iż Prezes UKE posiada kompetencję do zmiany umowy przez zastąpienie postanowień umowy treścią decyzji administracyjnej, jak i rozszerzenia umowy o postanowienia wprowadzone decyzją. Dokonując takich zmian Prezes UKE powinien uwzględniać strukturę i sposób określenia wzajemnych praw i obowiązków stron, tak aby zmienione postanowienia nie prowadziły do niewykonalności innych postanowień umowy i nie utrudniały dochodzenia roszczeń. Kompetencja do zmiany umowy z urzędu najdalej ogranicza podstawową zasadę umownego kształtowania współpracy między przedsiębiorcami. Dlatego też zmiana umowy powinna być podejmowana tylko w najpoważniejszych i naglących przypadkach zagrożenia celów

wymienionych w art. 29 Pt. (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2005, str. 287). Ponadto, należy podkreślić, że sprawa treści umowy nie pozostaje wyłącznie w sferze autonomii woli stron, gdyż treść umowy podlega nadzorowi Prezesa UKE (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, wyd. 2, C.H. Beck 2005, str. 287). Zasadne jest również wskazanie, iż Prezes UKE posiada kompetencje do podejmowania interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych (art. 192 ust. 1 pkt 5 Pt).

W przedmiotowej sprawie przesłankę do wydania przez Prezesa UKE niniejszej decyzji stanowi zarówno konieczność zapewnienia ochrony użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji. W tym miejscu należy wskazać na następujące okoliczności.

Prezes UKE, po przeprowadzonej analizie rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej PTC, wydał decyzję z dnia 17 lipca 2006 r. nr DRTD-SMP-6043-2/06(16) (tzw. „Decyzja SMP”), w której uznał PTC za przedsiębiorcę telekomunikacyjnego posiadającego znaczącą pozycję rynkową (ang. *Significant Market Power – SMP*) na wyżej wymienionym rynku właściwym i nałożył na Spółkę m.in. obowiązek wynikający z art. 40 Pt, polegający na ustalaniu opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty jej świadczenia.

Prezes UKE oceniając wykonanie przez PTC powyższego obowiązku dokonał zgodnie z art. 40 ust. 3 Pt oceny prawidłowości wysokości opłat za zakańczanie połączeń w publicznej ruchomej sieci PTC, która wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez operatora. Jak wynika z art. 40 ust. 4 Pt, w przypadku gdy ocena prawidłowości wysokości opłat wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez operatora, Prezes UKE może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania tych opłat. W decyzji określa się wysokość opłat albo ich maksymalny lub minimalny poziom, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez operatora, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji, zapewnienie maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, uwzględniając przy tym wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

W związku z faktem, iż jak wskazano powyżej, ocena prawidłowości wysokości opłat wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez PTC, w dniu 22 października 2008 r. Prezes UKE wydał, na podstawie art. 40 ust. 4 w związku z art. 40 ust. 3 oraz art. 40 ust. 2 Pt, decyzję nr DHRT-WKO-6042-8/08(29) (tzw. „Decyzja MTR”), mocą której nałożył na PTC obowiązek dostosowania stawki z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej PTC do poziomu 0,1677 zł/min., zgodnie z poniższym harmonogramem:

Tabela 1. Harmonogram dostosowania wysokości stawki MTR z tytułu świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej PTC

Okres obowiązywania	Od 01/01/2009 do 30/06/2009	Od 01/07/2009
Wysokość stawki MTR [zł/min.]	0,2162	0,1677

Na podstawie art. 108 § 1 kpa Decyzji MTR został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Decyzją z dnia 3 lutego 2009 r., nr DHRT-WKO-6042-8/08(50) Prezes UKE, po rozpatrzeniu wniosku PTC z dnia 5 listopada 2008 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej Decyzją MTR, utrzymał przedmiotową decyzję w mocy.

Powyższe oznacza, iż na PTC od dnia 1 stycznia 2009 r. ciąży, wynikający z Decyzji MTR obarczonej rygiorem natychmiastowej wykonalności, obowiązek stosowania stawki MTR zgodnie z powyżej przedstawionym harmonogramem. W tym miejscu warto zaznaczyć, iż jak wskazuje się w doktrynie „*obowiązki nałożone na przedsiębiorców muszą być uwzględnione w pełni przy podejmowaniu decyzji, co powoduje, że mają inny charakter, niż pozostałe kryteria wymienione w ust. 1 (art. 28 Pt - przyp.aut.)*” (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 280).

Mając powyższe na uwadze Prezes UKE Decyzją z dnia 19 stycznia 2009 r. zmienił postanowienia Umowy w zakresie zmiany stawki MTR, zgodnie z Decyzją MTR. Wydając powyższą decyzję, Prezes UKE, ze względu na wystąpienie przypadku wyjątkowego i powodującego bezpośrednio i poważne zagrożenie zarówno dla konkurencyjności, jak i dla interesów użytkowników, skorzystał z uprawnienia wynikającego z art. 17 Pt i odstąpił od przeprowadzania postępowania konsultacyjnego, określając okres jej obowiązywania do dnia 8 lipca 2009 r. Decyzja z dnia 19 stycznia 2009 r. zapewniła więc wypełnianie przez PTC, w relacjach z TP, obowiązku wynikającego z Decyzji MTR, ale jedynie w ściśle określonym okresie, tj. do dnia 8 lipca 2009 r. Z uwagi na ograniczone w czasie obowiązywanie Decyzji z dnia 19 stycznia 2009 r. PTC w celu pełnego wypełnienia obowiązku powinien podjąć negocjacje z TP w celu uregulowania stawek MTR zgodnie z Decyzją MTR w okresie od dnia 9 lipca 2009 r. W związku z tym, że Strony nie doszły do porozumienia w zakresie wysokości stawek MTR od dnia 9 lipca 2009 r., Prezes UKE zmienia niniejszą decyzją Umowę w zakresie stawki MTR obowiązującą od dnia 9 lipca 2009 r., stosownie do postanowień Decyzji MTR, którą PTC, jak wykazano wyżej, jest obowiązana stosować. Wydanie przedmiotowej decyzji stanowi więc realizację w pełnym zakresie obowiązków ciężących na PTC.

Prezes UKE, działając na podstawie art. 29 Pt, kieruje się koniecznością zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych oraz skutecznej konkurencji. W odniesieniu do przesłanki zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, należy wskazać, iż interes ten wyraża się w zapewnieniu użytkownikom końcowym maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych. Nie ulega wątpliwości, że takie korzyści użytkownicy sieci telekomunikacyjnych mogą odnieść przede wszystkim dzięki zapewnieniu rozwoju konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego. Niniejsza decyzja dostosowująca wysokość stawki MTR od dnia 9 lipca 2009 r., do poziomu na jakim PTC - na mocy Decyzji MTR - powinna świadczyć dostęp telekomunikacyjny w tym zakresie również innym niż TP przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, stworzy warunki dla równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Należy pamiętać, iż pomiędzy operatorami telefonii stacjonarnej i komórkowej istnieje konkurencja, której wyrazem jest zjawisko tzw. Fix-mobile substitution. Zjawisko to polega na rezygnowaniu przez abonentów sieci stacjonarnych z usług tych sieci na rzecz usług realizowanych przy pomocy sieci mobilnych. Zjawisko - negatywne dla operatorów sieci stacjonarnych - potęgowane

jest istnieniem znacznej różnicy w kosztach realizacji połączeń wewnątrz sieci komórkowej i połączeń z sieci stacjonarnej do sieci mobilnej. Różnice te wynikają z wysokości stosowanych w rozliczeniach międzyoperatorskich stawek za zakańczanie połączeń w sieci mobilnej. Obniżenie stawek MTR jest więc niewątpliwie korzystne dla operatorów sieci stacjonarnej (w tym przypadku TP), gdyż daje możliwość skutecznego konkurowania z ofertami operatorów mobilnych i ograniczenia zjawiska Fix-mobile substitution. Aby ten pozytywny dla operatorów stacjonarnych efekt mógł być zrealizowany, muszą oni „skonsumować” obniżki stawek MTR poprzez obniżki stawek detalicznych za połączenie do sieci mobilnych. To niewątpliwie stanowi realizację interesów użytkowników końcowych korzystających z usług świadczonych w tych sieciach. Dodatkowo obniżenie stawki MTR stosowanej w rozliczeniach pomiędzy TP i PTC, zgodnie z Decyzją MTR, tj. na podstawie stawek MTR, które PTC jest obowiązana stosować ze wszystkimi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi, zapewni TP, jako operatorowi przyłączonemu do sieci PTC, niedyskryminujące warunki dostępu telekomunikacyjnego.

Omawiając kwestię zagrożenia konkurencyjności należy ponadto zwrócić szczególną uwagę na fakt, iż wśród celów Pt ustawodawca wymienił m. in. wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Wydaje się zatem, iż za okoliczności zagrażające konkurencji można uznać takie okoliczności, które będą zagrażały równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych. Jak podkreśla się w doktrynie (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz. Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2005, str. 16), wymóg równoprawności należy odnosić do działań państwa, które poprzez akty normatywne i rozstrzygnięcia indywidualne tworzy warunki konkurowania przedsiębiorców na rynkach telekomunikacyjnych. Równe traktowanie oznacza stosowanie takiej samej miary wobec wszystkich zainteresowanych, ocenianie ich sytuacji według tych samych kryteriów oraz poświęcanie równej wagi ich potrzebom i interesom (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 marca 1988 r., U. 7/87, OTK ZU 1988/1, poz. 1). Równe traktowanie powinno polegać na stworzeniu każdemu podmiotowi należącemu do wyróżnionej klasy podmiotów takiej samej możliwości realizacji praw i obowiązków, a więc na zastosowaniu w tym zakresie tych samych zasad i kryteriów (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 lutego 1999 r., SK 11/88, OTK ZU 1999/2, poz. 22).

W tym zakresie należy zwrócić również uwagę na regulację wynikającą z art. 4 pkt 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.), w którym zawarta została definicja pozycji dominującej, zgodnie z którą rozumie się przez to pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów. Domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku właściwym przekracza 40%. Jak podkreśla się w doktrynie, już z tej definicji można wyprowadzić wniosek, że skuteczna konkurencja nie występuje na rynku, na którym działa przedsiębiorca zajmujący pozycję dominującą, a analogiczne wnioski można wysnuć z wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie analizy rynku (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz. Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2005, str. 15).

W przypadku zidentyfikowania na danym rynku właściwym podmiotu o znaczącej (dominującej) pozycji rynkowej zgodnie z właściwymi przepisami Pt, Prezes UKE nakłada na takiego przedsiębiorcę obowiązki regulacyjne. Celem nakładania na przedsiębiorców odpowiednich obowiązków regulacyjnych jest niewątpliwie doprowadzenie do sytuacji, w której będzie występowała skuteczna i równoprawna konkurencja na tym rynku. Należy zatem uznać, że w przypadku, w którym przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej nie wykonuje nałożonych na niego obowiązków regulacyjnych, czy też decyzji, których celem jest doprowadzenie do wykonania przez tego przedsiębiorcę nałożonych na niego obowiązków, mamy do czynienia z sytuacją zagrożenia konkurencyjności na rynku telekomunikacyjnym.

Odnosząc się natomiast do kwestii zagrożenia interesów użytkowników, analogicznie jak w przypadku zagrożenia konkurencyjności, należy zwrócić uwagę na cele Pt. Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 4 Pt jednym z głównych celów tej ustawy jest zapewnienie użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych. Zdaniem Prezesa UKE za zagrażające interesom użytkowników można więc uznać wystąpienie takich okoliczności, w wyniku których na użytkowników nałożone zostaną obowiązki ograniczające ich uprawnienia lub też uniemożliwiające korzystanie ze swoich uprawnień w sposób gwarantujący im osiągnięcie maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych. W niniejszej sprawie zachodzi drugi z opisanych wyżej przypadków. Należy mieć bowiem na uwadze, że obniżki cen hurtowych, ze względu na konkurencję pomiędzy poszczególnymi operatorami, wywołują w efekcie obniżenie cen detalicznych. Brak obniżki stawek MTR od dnia 9 lipca 2009 r. w relacjach między PTC a TP oznaczałoby ograniczenie uprawnień użytkowników końcowych poprzez pozbawienie ich korzyści w zakresie obniżki cen za połączenia do sieci PTC, co zostało szczegółowo wyjaśnione w dalszej części uzasadnienia.

Jak wskazano powyżej Prezes UKE uznał, iż wydanie niniejszej decyzji jest niezbędne z uwagi na konieczność zapobiegnięcia zagrożeniu zarówno interesów użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji. Należy bowiem zwrócić uwagę na fakt, iż wobec braku skutecznych negocjacji pomiędzy PTC i TP, do dnia wydania niniejszej decyzji nie został zawarty aneks do Umowy, który regulowałby wysokość stawek MTR od dnia 9 lipca 2009 r. Oznacza to, że od tej daty wysokość stawek MTR, którą powinna stosować PTC byłaby niezgodna z Decyzją MTR, co z kolei oznaczałoby niewykonywanie przez PTC nałożonego na nią mocą Decyzji MTR obowiązku. Jak już zostało wyjaśnione w niniejszej decyzji sytuacja taka zagrażałaby zarówno interesowi użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji. Nie może ulegać wątpliwości, iż stosowanie przez PTC w stosunkach z TP stawki MTR niezgodnej z nałożonymi na PTC obowiązkami spowoduje poważne zaburzenia w konkurencyjności na całym rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych. Z jednej strony należy wskazać, iż działania PTC mogą doprowadzić do sytuacji, w której stawka jaką TP będzie obowiązana uiszczać PTC za zakończenie połączenia w ruchomej sieci PTC będzie inna niż stawki MTR, które PTC będzie stosować w relacjach z innymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Z drugiej zaś strony, nawet gdyby zaistniała sytuacja, iż PTC nie będzie różnicować przedsiębiorców telekomunikacyjnych i w relacjach ze wszystkimi odmówi przyjęcia warunków wynikających z Decyzji MTR, doprowadzi to do negatywnych skutków dla całego segmentu telefonii stacjonarnej. Blokada przez PTC obniżenia stawki MTR powoduje bowiem sytuację, w której operatorzy stacjonarni (w tym TP)

napotkają znaczne trudności przy tworzeniu oferty konkurencyjnej w stosunku do oferty operatorów sieci mobilnych. Takie działanie w sposób oczywisty i bezpośredni spowoduje poważne zagrożenie dla użytkowników końcowych, którzy nie będą mieli możliwości skorzystania z nowych, atrakcyjniejszych finansowo stawek za połączenia do sieci mobilnych (w tym przypadku sieci PTC). W ocenie Prezesa UKE, nie może budzić żadnych wątpliwości fakt, iż kwestia wysokości stawek MTR ma bezpośrednie przełożenie na oferty detaliczne kreowane przez operatorów telekomunikacyjnych. Obniżki cen hurtowych, choćby ze względu na konkurencję pomiędzy poszczególnymi operatorami, wywołują w efekcie obniżenie cen detalicznych, co leży niewątpliwie w interesie użytkowników końcowych. W przypadku niedostosowania stawek MTR w Umowie od dnia 9 lipca 2009 r. nie będzie możliwe stworzenie atrakcyjniejszej oferty dla użytkowników końcowych. Dodatkowo należy wskazać, iż brak zawartego aneksu do Umowy obejmującego okres po dniu 8 lipca 2009 r. może spowodować pogłębienie się zjawiska Fix-mobile substitution, niekorzystnego, jak wskazano wyżej, dla operatorów telefonii stacjonarnej, w tym przypadku TP. Aby zatem zapewnić zarówno ochronę interesów użytkowników końcowych, jak i skutecznej konkurencji, Prezes UKE zdecydował się z urzędu zmienić treść Umowy, tak aby w możliwie maksymalny sposób zneutralizować wyżej wskazane negatywne skutki wynikające z niewykonywania przez PTC po dniu 8 lipca 2009 r. obowiązków na nią nałożonych. Z uwagi na powyższe, Prezes UKE zgodził się ze stanowiskiem TP przedstawionym w piśmie z dnia 6 marca 2009 r. w zakresie zasadności spełnienia przesłanek z art. 29 Pt.

Odnosząc się do zarzutów PTC przedstawionych w piśmie z dnia 11 maja 2009 r. w postępowaniu konsultacyjnym dotyczących wysokości określonej przez Prezesa UKE stawki MTR w sieci PTC, Prezes UKE uznał je za bezzasadne.

PTC w stanowisku konsultacyjnym wnosi o ustalenie wysokości stawki MTR na poziomie 0,2162 zł/min. Należy podkreślić, że taka wysokość stawki MTR jest sprzeczna z Decyzją MTR. Z uwagi na fakt, iż Decyzja MTR jest obecnie obowiązującą decyzją administracyjną, Prezes UKE zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 2 Pt jest zobowiązany wziąć ją pod uwagę przy wydawaniu niniejszego rozstrzygnięcia. Wydanie niniejszej decyzji w kształcie postulowanym przez PTC byłoby naruszeniem tego przepisu Pt oraz art. 8 kpa nakazującego prowadzenie postępowań administracyjnych w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa. W opinii Prezesa UKE wydanie decyzji administracyjnych wzajemnie sprzecznych powodowałoby podważenie zaufania rynku telekomunikacyjnego do Prezesa UKE. Należy dodatkowo wskazać, iż zarzuty PTC są kierowane przede wszystkim do Decyzji MTR określającej wysokość stawek MTR. Przedstawione przez PTC argumenty dotyczące wysokości kosztów świadczenia usługi zakończenia połączeń we własnej sieci były już analizowane przez Prezesa UKE w trakcie postępowania nakładającego na PTC zgodnie z art. 40 Pt obowiązek stosowania określonej stawki MTR. Prezes UKE wówczas nie uznał stanowiska PTC i Decyzją MTR nałożył na PTC obowiązek stosowania od 1 lipca 2009 r. stawki MTR w wysokości 0,1677 zł/min. Obecnie Decyzja MTR podlega ocenie sądowej. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż przedstawiony przez PTC raport końcowy PricewaterhouseCoopers „Stawki MTR i ścieżka dochodzenia do ich pożądanego poziomu (glide path)” został opracowany we wrześniu 2006 roku, tj. prawie trzy lata temu, i w tej chwili jest on już nieaktualny z uwagi na znaczną dynamikę rynku telekomunikacyjnego.

PTC w stanowisku konsultacyjnym proponuje w treści rozstrzygnięcia dodać zapisy, które zabezpieczyłyby interes finansowy PTC w przypadku podważenia decyzji Prezesa UKE prawomocnym wyrokiem sądu. W odniesieniu do powyższego Prezes UKE wskazuje, iż zgodnie z Decyzją MTR, PTC jest zobowiązana do dostosowania stawki MTR do poziomu 0,1677 zł/min., zgodnie z harmonogramem przedstawionym w Decyzji MTR. Decyzji MTR, na podstawie art. 108 § 1 kpa, został bowiem nadany rygor natychmiastowej wykonalności, co powoduje, iż obowiązek określony w Decyzji MTR powinien być realizowany przez PTC w sposób bezwarunkowy. Należy podkreślić, iż Decyzja MTR nie określa żadnych dodatkowych obwarowań związanych ze zmianą przez PTC stawki MTR zgodnie z harmonogramem zawartym w Decyzji MTR. PTC powinna więc realizować przedmiotowy obowiązek w sposób pełny i nie stawiając żadnych dodatkowych warunków innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym (w tym przypadku TP). W ocenie Prezesa UKE wprowadzenie do decyzji dodatkowych postanowień, innych niż wynikających z Decyzji MTR, jest niedopuszczalne. PTC powinna bowiem wykonywać nałożone na nią obowiązki w sposób bezwarunkowy. Jak twierdzi PTC wprowadzenie dodatkowych postanowień do decyzji pozwoli odzyskać PTC utracone przychody w przypadku błędnej decyzji Prezesa UKE. W tym miejscu należy podkreślić, iż każda strona postępowania administracyjnego ma prawo do kwestionowania dotyczących jej rozstrzygnięć, służy temu jednak cały system środków odwoławczych, a nie wprowadzanie dodatkowych postanowień do decyzji regulujących np. wysokość stawek MTR. Ponadto kwestie dochodzenia roszczeń związanych z prowadzoną przez przedsiębiorców działalnością gospodarczą regulowane są powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, które w opinii Prezesa UKE w sposób wystarczający zabezpieczają interesy PTC na okoliczność hipotetycznego stwierdzenia nieważności Decyzji MTR.

Natomiast za całkowicie bezpodstawne należałoby uznać działanie polegające na wprowadzeniu do decyzji Prezesa UKE takiego zapisu, który przewidywałby warunkowe uwzględnienie ciążących na stronie zobowiązań wynikających z obowiązującej i podlegającej wykonaniu decyzji administracyjnej. Działanie takie pozostawałoby w sprzeczności z art. 28 ust. 1 pkt 2 Pt, który nakazuje uwzględniać przy wydawaniu decyzji o dostępie obowiązki nałożone na strony. Z powyższych względów Prezes UKE dokonał ingerencji w treść Umowy i dokonał takiej zmiany, która zapewni realizację przez PTC nałożonych na nią obowiązków regulacyjnych, co stanowi realizację przesłanki określonej w art. 28 ust. 1 pkt 2 Pt.

Prezes UKE nie może się również zgodzić z twierdzeniem PTC, iż niniejsza decyzja jest decyzją regulacyjną i jako taka powinna zostać poddana postępowaniu konsolidacyjnemu, zgodnie z art. 18 Pt. Prezes UKE wskazuje, iż niniejszą decyzją nie nakłada żadnych obowiązków regulacyjnych, a dokonuje wyłącznie zmiany stawek MTR w indywidualnej relacji pomiędzy PTC i TP, co stanowi rozstrzygnięcie konkretnego sporu międzyoperatorskiego, wobec zaistnienia przesłanek z art. 29 Pt. Przedmiotowa decyzja z zakresu dostępu telekomunikacyjnego jest jedynie konkretnym rozstrzygnięciem związanym z obowiązkami wynikającymi z Decyzji SMP i brakiem realizacji przez PTC zobowiązań nałożonych mocą Decyzji MTR.

PTC podnosi ponadto iż argumentem przemawiającym za podjęciem przez Prezesa UKE działań idących w kierunku wstrzymania kolejnej obniżki stawek MTR jest zjawisko asymetrii stawek MTR pomiędzy grupą operatorów PTC, Polkomtel S.A., PTK Centertel Sp. z o.o. a operatorem P4 Sp. z o.o. Należy zauważyć, iż kwestia

stawek pomiędzy ww. operatorami nie jest przedmiotem niniejszego postępowania. Jak słusznie wskazała PTC w stanowisku konsultacyjnym kwestię tą reguluje umowa zawarta pomiędzy PTC a P4. Prezes UKE ponownie wskazuje, iż PTC ma obowiązek stosowania stawek MTR w wysokości zgodnej z wysokością określoną w Decyzji MTR. Prezes UKE wydając niniejszą decyzję miał na uwadze fakt funkcjonowania Decyzji MTR w obrocie prawnym i zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 2 Pt uwzględnił tą okoliczność przy wydawaniu niniejszej decyzji. Ze względu na powyższe argument PTC nie zasługuje na uwzględnienie.

Co do stanowiska TP z dnia 21 maja 2009 r. przedstawiającego zarzut pod adresem Prezesa UKE nieuzasadnionego regulowania cen usług detalicznych TP w zakresie usług połączeń do sieci mobilnych, Prezes UKE pragnie zauważyć, iż przedmiotem niniejszego postępowania jest wyłącznie kwestia regulacji cen usług hurtowych za zakańczanie ruchu i to nie w sieci TP, lecz w sieci PTC. Regulacja usług na rynku detalicznym dokonywana jest w oparciu o inne przepisy Pt (art. 46-48 Pt), a nie w trybie art. 27, czy też art. 29 Pt. Na marginesie należy jedynie zauważyć, iż w piśmie z dnia 6 marca 2009 r. TP stwierdziła, że należy utrzymać dotychczasowy kierunek obniżania stawek MTR. Ponadto, w ocenie Spółki, celowe jest wydanie decyzji zmieniającej Umowę z mocą obowiązywania od dnia 9 lipca 2009 r. z uwagi na upływ okresu obowiązywania Decyzji z dnia 19 stycznia 2009 r. w dniu 8 lipca 2009 r.

Biorąc pod uwagę fakt, iż okres obowiązywania Decyzji z dnia 19 stycznia 2009 r., która to wprowadzała stawkę MTR 0,1677 zł/min. od dnia 1 lipca 2009 r., został określony do dnia 8 lipca 2009 r., Prezes UKE w niniejszej decyzji dokonał zmiany stawki MTR od dnia 9 lipca 2009 r.

Odnosząc się do kwestii wprowadzenia pkt 2b w ust. 1 w części I „W ruchu krajowym” w ust. 1 w Załączniku nr 3 „Zasady Wzajemnych Rozliczeń” do Umowy, Prezes UKE wskazuje, iż pkt. 2b stanowi doprecyzowanie zapisów pkt 2a. W ocenie Prezesa UKE rozwiązanie takie pozwoli na uniknięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych co do wysokości opłat, jakie mają być stosowane od dnia 9 lipca 2009 r.

Zmiany wprowadzone niniejszą decyzją przyczynią się do zapewnienia rozwoju konkurencji na rynku usług telekomunikacyjnych poprzez rozszerzenie i poprawę oferty kierowanej przez TP do użytkowników sieci telekomunikacyjnych. Dodatkowo, wydanie niniejszej decyzji zapewni ochronę interesów użytkowników końcowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UKE uwzględniając cały materiał dowodowy przedstawiony w sprawie orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 206 ust. 2a w związku z art. 206 ust. 2 Pt niniejsza decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

POUCZENIE

Na podstawie art. 206 ust. 2 Pt od niniejszej decyzji Prezesa UKE przysługuje Stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zgodnie z art. 479⁵⁸ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r., Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymują:

1. Cezary Albrecht
pełnomocnik Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o.
Al. Jerozolimskie 181
02-222 Warszawa
2. Joanna Radzikowska
pełnomocnik Telekomunikacji Polskiej S.A.
ul. Twarda 18
00-105 Warszawa

Do wiadomości:

3. Telekomunikacja Polska S. A.
Centralny Departament Relacji Regulacyjnych
ul. Twarda 18
00-105 Warszawa